

רביט ישראלי דב

0016822

בן בתיה ונחמן

נולד ב- 1926

שרת בחטיבת כרמלי, גדוד 24

נפל ב- ד' סיוון תשי"ח 11.6.1948

במערכה על סג'רה.

ישראל דב,

בן בתיה ונתן, נולד בשנת 1926 בעיר יאסי, רומניה. עוד בילדותו שאף לעלות לארץ ובניגוד לרצון הוריו הצטרף להכשרה חלוצית כחניך תנועת "דרור". בשנת 1946 עלה ארצה באוניית-המעפילים "מכס נורדוי" והצטרף לקיבוץ רמת הכובש. לאחר זמן קצר עזב את הקיבוץ, התיישב בהרצליה ובעבודתו כפועל פשוט פירנס את עצמו ואת אישתו הצעירה. דוב הצטיין באורך-רוח ובאהבה לזולת, ולאחר יום-עבודה מפרך בשדה או בבניין היה מקדיש את עתות הפנאי שלו בערבים ל"הגנה" ולפעילות ציבורית. בקרב העולים החדשים. היה בין מייסדי מרכז העולים של המפלגה המאוחדת "אחדות העבודה" ומילא את כל התפקידים הציבוריים שנטל על עצמו בהתלהבות רבה.

עם פרוץ מלחמת-העצמאות הצטרף מיד אל הכוחות הלוחמים, וביום ג' בסיוון תש"ח (10.6.1948) נפל חלל בהגנה על סג'רה, זמן קצר לפני שנכנסה ההפוגה הראשונה לתוקפה. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בעפולה. הניח אחריו אשה בהריון. אחרי מותו נולד לו בן.

לפני המלחמה

ההתקפה על לוביה

הכפר הערבי לוביה שוכן ממזרח להצטלבות הכבישים נצרת-טבריה ועפולה-פאראדיה. יכולים אנו לראות כפר זה כאחת מנקודות המאחז העיקריות של האויב בגליל המרכזי-המזרחי, אשר שימשה "טריוו" מכיוון צפון-מזרח לעבר משולש השטח העברי, אשר את צלעותיו היוו הכבישים עפולה-כפר-טבור-טבריה, עפולה-בית-שאן והצלע המזרחית-בקעת-הירדן-כנרת. בתוקף מצבו זה היתה תמיד לוביה עשויה לשמש לוחקפיצה לכוחות "צבא-ההצלה" של קאוקג'י, עתה בגליל המרכזי, בנסיגותיהם לנתק הן את הגליל-העליון והן את עמק-הירדן ממרכזי הארץ. ואכן, קיים היה באותה תקופה חשש רציני, (ואמנם, כעבור זמן נתברר כי היה לחשש יסודי רב), שהאויב יעשה בסיון ל"תנועת-פגישה" מבתרת: זרוע אחת של קאוקג'י מצפון, תתקדם מלוביה דרומה: וזרוע שנייה של כוחות עיראקיים, תתקדם מזרחית צפונה. בקו גינין-עפולה (או של כוחות טוריים - מהמזרח).

במידה ששתי זרועות אלו היו נפשטות, מוצאות לשעול ומשיגות את מטרותן, היו גורמות לניתוק כנ"ל. אולם נוסף לתפקידה זה של לוביה, תפקידה האסטרטגי, מילאה גם תפקיד טקטי מוחשי ביותר. תנוחתה הגיאוגרפית, מאות מטרים בלבד מהצטלבות הכבישים, איפשרה לכפר שליטה מלאה על התנועה כעורק-התחבורה כפר-טבור-טבריה, העובר הצטלבות זו. שליטה זו נתאפשרה עוד יותר ע"י משלט שהיה תפוש ע"י האויב - משלט חרבת-מסכנה - ממש בהצטלבות, מקצת מצפון לה. כתוצאה ממצב זה נאלצה (מאז חודש מרס 1948) כל התנועה היהודית לעמק-הירדן ולגליל-המזרחי לעבור דרך כביש אחד בלבד - כביש יבנאל - דבר שהיה בלתי בריא מבחינות רבות. המטרה המרכזית של כונת כוחותינו לכיבוש לוביה היתה טקטית - לפתוח את הכביש מכפר-טבור וסגירה אל טבריה; אך בעת ובעונה אחת קיוו, כי ע"י כך גם ייחסם עורק התנועה הראשי של האויב מהצפון אל משענו שבניג'ית, את קטעי הכביש: נצרת-חרבת-מסכנה-מראר.

*למעשה באותם הימים בהם חל הקרב המתואר להלן, עמדה בודאי יותר על הפרק סכנת-הביטור ע"י תנועת-פגישה עם הסורים. צפונות יורת, בין כוחותינו של קאוקג'י - מזה, ושל הסורים שבראשי-הגשר של משמר-הירדן - מזה.

ימין האזנה

- 9.6. — גדוד "דרור" תקף את לוביה. ההתקפה נכשלה.
- 10.6. — הסורים חוקקים את עיניגב בכוח גדול, משלשה עברים. ההתקפה נהדפה.
- חבלני "ברק" מיקשו בלילה את מעברות הירמוך. תוך כדי עבודתם נתגלו ע"י ערבים שניסו לתקפם. שלושה מן התוקפים נהרגו ויתרם נמלטו. אנשינו חזרו בשלום לבסיסם.

בשעה 10.00 נכנסה ההפוגה לתקפה-לאורק (פאל)

- 11.6.48 — בעין-גב נמשכת התקפת הכוחות הסוריים.
- בראשית הבוקר פתח חיל קאוקגי בהתקפת-תותחים על סג'רה: חילי רגלים הסתער על המשלטים שמצפון למושב והגיע עד לקרבת החור.
- האויב נהדף בחזרה אל משלטה-מסרה ולמשלטה-סורין. באחת ההפגזות נפגעה תחנת השיר. — הרופא החטיבתי, ד"ר מוריס, נהרג.
- 12.6.48 — מטוסינו הפציצו בלילה את לוביה וסורין.
- התקפות קאוקגי על סג'רה חוזרות ונשנות. אנשי "דרור" הודפים את ההתקפות. עם ערב נשתרר שקט בחזית.
- שתי כוחות ערבים מזוינים הצו את הירדן ותקפו את העמדות הקיצוניות באשדות-יעקב. בחילופי-האש נהדף האויב בחזרה אל עבר-הירדן.
- 13.6.48 — ערבים, שקצרו את שדותיהם מדרום לגשר, אולצו לסגת אל עבר-הירדן.
- 15.6.48 — יחידות של "ברק" סרקו את כפרי רמת-סירין והניסו קוצרים ערבים מפתח ואדי-בירה.
- קוצרים ערבים הונסו ע"י אנשי "גורן" מסביבות רואר-אבו-שושה שממול לגנוסר.
- 16.6.48 — מזוינים מקומיים תקפו מכונית בסביבת רואר-אבו-שושה.
- 17.6.48 — כתגובה על התקפת הערבים את תחבורתנו בין מעוז לכפר-רופין, תקפו אנשינו את אהלי הזינאים שממזרח לדרך והניסו את הירדן.
- ערכים מקומיים תקפו את המשמר שבדיר-טבול ליד שריד.
- 18.6.48 — מזוינים מקומיים תוקפים את התחבורה העברית בין שריד לגניגרה. התנועה הוסטה אל דרך-העפר שבצד כפר-ברוך.
- יחידה מ"ברק" נכנסה בקרב עם קוצרים, שאובטחו ע"י מזוינים בואדי-בירה; היחידה נסוגה, לאחר שאירעו תקלות במקלעיה.
- 20.6.48 — יחידה מ"גדעון", שנעה בנ"ת-שאן, נתקלה בקבוצת-ערבים מזוינת שניסתה לשדוד חפצים בעיר; שני ערבים נהרגו, ויתרם התחמקו.
- 13 דונם עציפרי נעקרו בכפר-רופין ע"י בידואים, שהגיעו מן הירדן.
- 21.6.48 — אוטובוס יהודי עלה על מוקש בין מעוז לכפר-רופין; המכונית נזוקה קשה; לנוסעיה שלום.
- 22.6.48 — אש רובים, שנמשכה חצי-שעה, הומסרה בלילה על שער-הגולן.
- 23.6.48 — מארבים, שהונחו ע"י אנשי נפת-בנימין, פגעו במסתננים מזוינים בקרבת בית-שאן ובדרך לג'בול; 2 ערבים נהרגו.
- לפנות-ערב הותקפה תחבורתנו בכביש גניגרה-שריד ע"י ערבים, שהשתלטו על הגבעות שמצפון לכביש.
- כפר-החורש הותקף בערה באש-רובים. אנשי המקום השיבו אש, והיריות נשתתקו.
- 24.6.48 — קוצרים לוביאנים, שהתקרבו לתל-שיך-קדומי, הוכרחו באש אנשי "גורן". הקוצרים חזרו אח"כ למקום באבטחת מזוינים, אך הוכרחו שנית; שנים מאנשינו נפצעו.

לא עבר זמן רב מזמן ששתי המחלקות עזבו את השכונה המבודדת שמדרום ללוביה, ונסוגו לעבר סגירה, והרעשת תותחנים ומרגמות שהחלה עם בוקר, עם הכנס ה"הפוגה" לתוקפה, בישרה התקפת-אויב גדולה הממשמשת ובאה על המושבה. הכוחות שנמצאו במושבה היו בעיקרם מן הרזרבה של גדוד "דרור" — שתי יחידות טי-רונים, שרובם לא נתנסה עדין בקרב, יחידה מ"ברק" ופלוגה מ"כרמלי" — תגבורת שהוזעקה לעזרת תוקפי לוביה.

חיל-קאוקג'י נמצא אותה שעה בגליל-המרכזי, בכוונה לתקוף על הציר מראר — מגדל את צואר-ה"בקבוק" הדק שהחזקנו בו בבקעת גינוסר; התקפה זו צריכה היתה לבוא בתיאום עם התקפת הסורים בגזרת משמר-הירדן ומטרתה היתה לנתק, לקראת ה"הפוגה", את הגליל-העליון המזרחי על ידי שתי זרועות מלקחים..

בהיסחמה שיבשה, התקפת כוחותינו על לוביה את לוח-הזמנים של המבצע המתואם, וקאוקג'י ביכר, על-כן, לנצל את כשלוננו בלוביה כדי להטיל את כל כובד-מחצו בגזרה זו ולהשיג לעצמו שני הישגים עיקריים: א) הרחקת האיום מצומת מסכנה-עילבון, העורק החפשי היחידי שהיה ברשותו והוביל לנצרת. ב) ביצוע משימת-הניתוק, שהועיד לעצמו, ע"י פריצה למישור רמת-התבור, כדי לנתק את הכביש היחידי שעמד לרשותנו והוביל מן העמק לגליל, בקרבת כפר-כנא הצירקסית.

לא עבר זמן רב מזמן ששתי המחלקות עזבו את השכונה המבודדת שמדרום ללוביה, ונסוגו לעבר סגירה, והרעשת תותחנים ומרגמות שהחלה עם בוקר, עם הכנס ה"הפוגה" לתוקפה, בישרה התקפת-אויב גדולה הממשמשת ובאה על המושבה. הכוחות שנמצאו במושבה היו בעיקרם מן הרזרבה של גדוד "דרור" — שתי יחידות טי-רונים, שרובם לא נתנסה עדין בקרב, יחידה מ"ברק" ופלוגה מ"כרמלי" — תגבורת שהוזעקה לעזרת תוקפי לוביה.

חיל-קאוקג'י נמצא אותה שעה בגליל-המרכזי, בכוונה לתקוף על הציר מראר — מגדל את צואר-ה"בקבוק" הדק שהחזקנו בו בבקעת גינוסר; התקפה זו צריכה היתה לבוא בתיאום עם התקפת הסורים בגזרת משמר-הירדן ומטרתה היתה לנתק, לקראת ה"הפוגה", את הגליל-העליון המזרחי על ידי שתי זרועות מלקחים..

בהיסחמה שיבשה, התקפת כוחותינו על לוביה את לוח-הזמנים של המבצע המתואם, וקאוקג'י ביכר, על-כן, לנצל את כשלוננו בלוביה כדי להטיל את כל כובד-מחצו בגזרה זו ולהשיג לעצמו שני הישגים עיקריים: א) הרחקת האיום מצומת מסכנה-עילבון, העורק החפשי היחידי שהיה ברשותו והוביל לנצרת. ב) ביצוע משימת-הניתוק, שהועיד לעצמו, ע"י פריצה למישור רמת-התבור, כדי לנתק את הכביש היחידי שעמד לרשותנו והוביל מן העמק לגליל, בקרבת כפר-כנא הצירקסית.

תורה
אברהם
1948
" "

— — — ביום ששי, 11.6.48, בשעה 09.15 נתגלתה תנועת מכוניות רבות הבאות מצד עילבון ומד נצרת. המכוניות (4—5 עשרות) הגיעו לקרבת המספנה וכן עד טורען. מאות ערבים ירדו מהן והחלו לנוע במקביל לכביש לכיוון גבעות סג'רה הצפוניות. לפקודתי נמצאו בכל האזור 8 מחלקות לא שלימות. הוצקתי את כל הכוחות הרזרביים אל ה"חזה". פקודת-כוננות נשלחה למטה-האזור ולמשלטים. בשעה 09.30 יצאה מחלקה מתגבורת "כרמלי" לתפוס את משלט מס' 3, הוא "גבעת-טורען".

תאור הקרב

האויב התחיל להתקדם לעבר הגבעות הצפוניות בחיפוי של אש מרגמות ותותחים המרעישים את המשלטים התפוסים על-ידי אנשי. מחלקת "כרמלי" נפגשה עם האויב על המשלט שאותו הוצרכה להחזיק. על הגבעה ניטש קרב קצר בטוח של 100 מ'. שלאחריו נסוגו שני הכוחות, כל אחד לעברו. כעבור דקות מספר תפס האויב את המשלט מחדש בכוח מוגבר משלט מס' 4. — באופן שביין "גבעת-טורען" למדרון המשלט-המערבי (משלט מס' 5), שהוחזק ע"י מחלקת חי"ש-נפתלי, הודיע על אויב הנמצא בטוח 500 מ' ממערב לו. מיד נשלחה למשלט זה מרגמה רזרבית בת "2. מכונת-יריה. שנמצאה במשלט הצפוני (משלט מס' 1) הועברה מיד ל"חזה" והחלה לכסות באש את "גבעת-טורען" שנתפסה ע"י האויב. אף מרגמת "3" החלה בהפגזות המשלט ההוא.

הלחץ על המשלטים הלך וגבר. המחלקה השניה מ"כרמלי" נמצאה במורד הצפוני של "משלט-המשטרה" (משלט מס. 2) וניסתה לחסום ממנו באש את תנועת-האויב על הכביש. המחלקה נמצאה בשדה-אש פתוח לאויב משלושה עברים ולא יכלה, על-כן, לסגת ולתפוס עמדות נוחות יותר להתגוננות. אבידותיה של מחלקה זו רבו מרגע לרגע. 2 כיתות מאנשי "ברק" נשלחו לעזרתם, אלא שלא יכלו להתקרב למשלט-המשטרה מחמת אש-האויב, והחלו לסגת בחזרה. משראו זאת אנשי המשלט, החלו לסגת גם הם, אך באי-סדר ובחוסר-זהירות (מפקד-המחלקה ושני המ"כים נפגעו עוד קודם לכן). וכתוצאה מכך נפגעו אנשים נוספים מהם. המחלקה שהחזיקה ב"אוכף" (משלט מס' 4) נלחצה ע"י האויב שעלה ממזרח ותפס עוד קודם לכן את "גבעת-טורען", וע"י כוח שתקפם ממערבם — מן השביל המוליך לסג'רה מכיוון טורען. המחלקה החלה לסגת, לאחר ששנים נהרגו מתוכה וכמה נפצעו (ביניהם שני מ"כים). 15 דקות אח"כ נסוגה גם מחלקת "דרור", שהחזיקה במדרון של המשלט-המערבי (משלט מס' 5). לא ניתן לרכז את הנסוגים; אירעו בתוכם מקרי-הלם רבים, ורוח-האנשים ירדה כמעט לחלוטין, וברובם התפזרו בין בתי-המושבה. מכוונת-היריה המשיכו לרתק את גבעת-טורען ולאחר הנסיגה מן האוכף והמדרון שבקרבתו, גם את המשלטים שעזבנו, ועצרו את האויב מלהמשיך ולהתקדם. בשעה מאוחרת יותר נעזב גם המשלט המערבי (משלט מס' 6), והאויב זחל להסתנן אל בין בתי סג'רה הערבית. המערך המערבי, המגן על המושבה, התבסס מזמן זה על ה"חזה", והוחזק ע"י הנסוגים שלא נפלו ברוחם.

אחרי-הצהרים פרצו 5 משוריני-אויב ו-3 זחלים לאורך הכביש הראשי והחלו לתמרן ממזרח למושבה. 2 פיאטים שהגיעו בתגבורת, שהוכנסה למושבה במשורינים עוד קודם לכן, נשלחו לקדם את השריון המתקרב. בקבוקי-מולוטוב חולקו בין אנשי העמדות הקרובות לכביש. אלא שלכלל פעולה לא הגיעו, כיון ששריוני-האויב לא ניסו מאז להתק-דם עוד ובשעה מאוחרת אף נסוגו.

פינוי הפצועים מן המושבה נעשה בעזרת משורינים, שפרצו את דרכם משער-המושבה, כשהם נצלפים באש שריוני האויב הניתכת עליהם מסירות-אל-עג'ל, השלוחה

הדרומית-מערבית של רכס-לוביה, בדרכם חזרה הביאו המשוריינים תגבורת קטנה באנשים וכן כלי נשק מעטים, שנלקטו ממקומות שונים, ותוספת תחמושת. מכונת-ירייה נוספת שהגיעה עם התגבורת, החליפה מיד את ה"שורצלווה" שהיתה מוצבת בחוה, שהפסיקה מלפעול עוד מקודם לכך. כיתת-התגבורת הוצבה בפתחה המערבי של המושבה, בין הזיתים שבקרבת בית-הספר, על-מנת שתחסום את תנועת-האויב המנסה להתקדם מעבר סג'רה הערבית. 2 כיתות מרורבת "דרור" שנמצאה במושבה, הוצבו בין המשלט הצפוני (משלט מס' 1) ובין החוה, כדי לסתום פירצה שבמערך הצפוני.

חלה הפוגה קלה בהפגזות-האויב משעה שיחידותיו הרגליות. תפסו את המשלטים הנטושים, ולאחר-ההחל האויב לטוח שוב את מרגמותיו ותותחיו ולהרעיש את המושבה וביחוד את החוה. אחד הפגזים חדר דרך חלון תחנת העזרה-הראשונה, שנמצאה באחד מבתי-המושבה; הרופא-החטיבתי, ד"ר ישעיהו מוריס, שטיפל אותה שעה בפצועים נהרג, ואחרים נפצעו בקרבתו. תוך כדי כך אותרו עמדות מרגמות האויב מאחורי המדרון הצפוני של "גבעת-טורען", ומיד כוונה לשם אש-מרגמות ומכונות-ירייה, — פעולה ששיתקה

מול הסולט

לזמן מה את הפגזות מרגמותיו של האויב. בינתיים החלו קבוצות-אויב קטנות להסתנן מסג'רה הערבית לעבר המשלט-הדרומי (משלט מס' 7). מגיני-המשלט הניחו להם להתקרב עד טוח קרוב והתפתח קרב-רימונים, שאחריו חזר האויב ונסוג לכפר.

מאותה שעה פסקה פעילות כוחות הרגלים של האויב, על אף נסיגתם של כוחותינו. נראה היה, כי גרמו לאויב אבידות כבדות, ואף הוא הגיע לאפיסת-כוחות. ואלו קצבי-ההרעשות וההפגזות גבר והלך. כתוצאה מכך נפגעו חוטי-הטלפון בין המשלטים למטה והקשר נותק. פגז אחד פגע בעמדות הכיתה, שהיתה מוצבת בקרבת בנין בית-הספר ו-3 בחורים נפגעו. המשלטים הוחזקו בכוחות דלילים למדי. תגבורת נוספת לא הגיעה — ואת האנשים, שנסוגו אל המושבה פנימה, אי-אפשר היה לרכז. בקושי הוצאה, עם לילה מחלקה נוספת כדי להחליף את היחידה המחזיקה במשלט הצפוני.

בלילה הודש הקשר הטלפוני עם המשלטים. הפצועים הובלו לכדורי ומשם לבית-החולים בעפולה. רבים מן הנפגעים היו מקלענים, — ועל-כן אומנו בלילה לוחמים אחרים לתפקיד זה. אספקה הועלתה למשלטים, ואנשי המוצבים אורגנו להגנה-היקפית. לאחר מכן פתחנו בהרעשת מרגמות על משלטי-האויב, ואחריה יצא פטרול לסייר את שטח-ההפקר הצפוני ומצא שם את משלטי האויב ריקים. עם שחר נשלח משורין לאסוף את ההרוגים מדרך-הנסיגה שליד "גבעת-טורען".

שעות הבוקר הראשונות של השבת, 12.6.48, היו שקטות. סברנו שהאויב החליט לכבד את הפקודה להפסקת-האש; אלא שבשעה 10.00 תפס האויב שוב את גבעת-טורען ולא הניח לאנשינו לאסוף את ההרוגים מן השטח. בשעה 14.15 פתחו האויב בהרעשה ממרגמה קלה. עמדת המרגמה אותרה, ואש מכ"י שלנו ומספר פגזי "3 שתקה" חילופי-יריות קלים נמשכו לסירוגין עד הערב.

בלילה יצאה כיתה מוגברת לסרוק את סג'רה הערבית, הגיעה עד המשלט-המערבי ומצאתו ריק. היחידה נאחזה במשלט.

ביום ראשון, 13.6.48, לא נורו כל יריות. אנשי האויב נעו על המשלטים בגלוי. ה"הפוגה" נשתדרה למעשה. — — —

(תחום)

מפקד-הפיקוד

תקנה מעולה מס

ע"ן ספוח
טוראן חבור סכריה
1120.000
סרסס סצורף.

חצוי כו תאזיכ, בכמר לוביה סונח כסח סאוח לוחסיס.

חוח סאורין לחגנה, ציורח: רוביס, ססצר סילעיס וסחי סכונח.
בסססס סאצכ סכונח ויס בחובח סחלקח חיל רגליס. חגבורח
עלולח לחגיע סנצרח, כס קוח, עין סחל ואר-רינח. וכן סכוון
צמן בעיקר סכמר סראר, למי חידיעוח אין כרסוח חאזיכ
ססוריגיס וכסו כן אין כרסוחו סרגסוח. חוסכי לוביה נחסביס
ללוחסיס סוביס אס כי יס לחסוב כי חס וועועו עיי סגריגו
סצכאייס ונסצאיס כפחד סגרי חחקפת עליחם.

כוחח חינו 5 סחלקוח סגדוד דרג, 6 סחלקוח סגדוד ברק. ציורח למי
חחמן. סצורף נסס ססייע: 4 סכונח, 4 סרגסוח 8, צכח חוחחיס.
סצורף אזירון להרעסח סוקסח. סצורמיס 9 סצוריגיס.

חססרח: לכבוק אס חכמר ולחחכס בו, לחח אס חדרך ססחח-מבריה להנזעח.
חסיטח: בסיוע סרגסוח 8, חוחחיס (חחחחחח) יחסו 5 סחלקוח חיל
חיל חרגלי, בצורף 2 סכונח ו-2 מיאמיס, אס חסאלטיס ורגמיס
לכמר. 2 סצוריגיס בצורף סכונח יחסו וס חכביס נצרח-לוביה,
(חכביס יסוקס סבעוד לילח). יחר חסצוריגיס יפרצו לכמר סכוון
סכריח. חכמר לוביה יחיה נחון באופן ססכיד באס חוחחיס.
חנסק חססייע יחסס גם וס חכביס מראר-לוביה.

סנחלח: כל לוחס סקבל אוכל ל-4 ארוחות. חחנח קורח רישונח עם מרוח
סחלח בסגירח. נקורח אסוף מצועיס סכוסוח נסרסס. העברח סצצועיס
חעסח עיי סכונח.

ק ס ר: קסר אלחומי יקויס גין ססח חמעולח, חיל חרגליס וחסצוריגיס.
קסר גין ססחלקוח יחיה עיי סכסירי אלחוח קסגיס.
קסר נוסף עיי קססוח.

חסימת: יסגירו-לג' (הו גם סיסן החיבר).

סמך העולה יחיה במגירה

במים חייאתם בית הספר כדי

לוח זמנים

2000 הצבה החתומים וחנן גם

2030 סמך העולה עובר לתור

2200 יציאת החבלנים לסקוט

0100 יציאת חיל-הרגלים סכנו

0100 יציאת המסורנים סכנו

0330 החלת הקרע

0335 הדלקת האורות בטור חס

0345 חסמק אט המרגמות לעכו

0350 החלת חיימת המסלטים

3

14 3

14

סיפור נפילתם של חללי פלוגה 7

ס ג ר ה

10.6.48

פשיגורסקי מ. ליבוביץ מ.א. יעקב משה גנצורסקי י.ש. סימונס חיים
 נורטמן ש. יורליך יוסף נדלר א. פינקס זישה קרודו יצחק
 ישראלי דב. יחיאלי צבי ליובסקי יעקב פליפונסקי פ. פינקוביץ א.
 חמילבסקי יעקב בירנברג בן-ציון

11.6.48

נחיבי מתניה מוריס ישעיהו ליכטר דיכרד ריאב שמשון

13.6.48

דושניצקי צבי

15.6.48

שוק מרסל

9.7.48

כהן נחמן צ. ליכטנשטיין אפרים וולק מרס

10.7.48

גורביץ שלמה בלומנזון מ. בושדי שלום
 קלינגר יעקב פלונסקי מ. שטרן שמעון ולינג דוד

11.7.48

אזרן מאיר מזרחי ז.י. יורדן פריץ
 שטיינברג ד. פירסט יואל

12.7.48

ליפסקר א.ל. יעקב משה וולף צבי
 נבאז אברהם מאירוב גור

14.7.48

לחובסקי זאב

שמות החיילים שהיו עמו במחלקה

7.6.48

מחלקה 2.

ח.כ. סרנין אסנון פלוז	1.	א
ח.כ. ישראל דב נחמק	2.	16822
ח.כ. מרדכי יונסקי חיים פלוז	3.	17014
ח.כ. ליטמנוביץ יצחק פלוז	4.	17053
חורא זכאן אברהם	5.	
ח.כ. פנצו אברהם	6.	11376
ח.כ. טייך אטום דוסיט	7.	
ח.כ. איזק יוסף	8.	
ח.כ. רודליק יוסף נחמק	9.	
ח.כ. בן ישראל אריה ביליין	10.	
ח.כ. קרמר לסלו נחמק	11.	17054
ח.כ. גדלר אברהם נחמק	12.	16836
ח.כ. סגל קלמן	13.	16825
ח.כ. ברדלינג משה	14.	16854
ח.כ. מוסקוביץ חיים דוסיט 2	15.	16854
ח.כ. לוי יוסף משה	16.	16850
ח.כ. גרזון אברהם	17.	16960
ח.כ. ארזי אליהו	18.	16944
ח.כ. גרוס זאב	19.	16946
ח.כ. ליטמנוביץ אריה דוסיט	20.	17049
ח.כ. ליטמנוביץ אריה נחמק	21.	16834
ח.כ. מרדכי פלוז	22.	17036
ח.כ. פרץ יעקב	23.	16762
ח.כ. סימרה אברהם פלוז	24.	16703
ח.כ. חיימוביץ יעקב	25.	16962
ח.כ. כהן שלמה	26.	17052
ח.כ. יעקב מרדכי	27.	16946
ח.כ. מרדכי-סוב חנניה	28.	17751
ח.כ. מינסקוביץ אשר	29.	16831
ח.כ. מוסקוביץ אברהם	30.	16773
ח.כ. לזר יואל	31.	16870

כּוֹתְבִים לזִכְרוֹ

חג הכּסח תשס"ח

א. יתן (מחמא) האצות ברא- ילם
כלכל- ולכין אסכלה א באיזה ז
לכל 24 חסיד- כרמלי
כא לניה גכה זו קטע הלא כני עמא רכ
א אסויק אהלך אורו- החלל לל, כא
תעורה ותאנה אהיל- אה הדמ- הלוה
החוק הריני- הריני אחיל-
הבתה לל (כא) בקרוב- אלוה סמרה
ינ. 1948

עמא רכ הולקע אסויק הברא. חל אני
צניק אנה- אילך הקלמ, אנא לזוי אנו
אמר לז דמל- או אנליה להכילי- א-
הבתה אדורכ.

בתולה בלל לזכר א ימל אמתן אלה
תהא זו מסכ- אחיל- חסיד- גילן אכילת
האחיות בתיאם אהג- המלכה סמרה
חיובי אני. רבא אלוהם, לאוויס צופ אכילת
בהלכה חמה

ילקאה- יקד

אכיל- 1989

בצער רב אנו מודיעים על
נפילתם של

אפרים פינקוביץ
← דב ישראל →
אברהם נדלר
אריה ליבוביץ

שנפלו בקרבות המושבה סג'רה
ביום ששי, ד' סיון תש"ח (11.6.48).

המתאבלים:

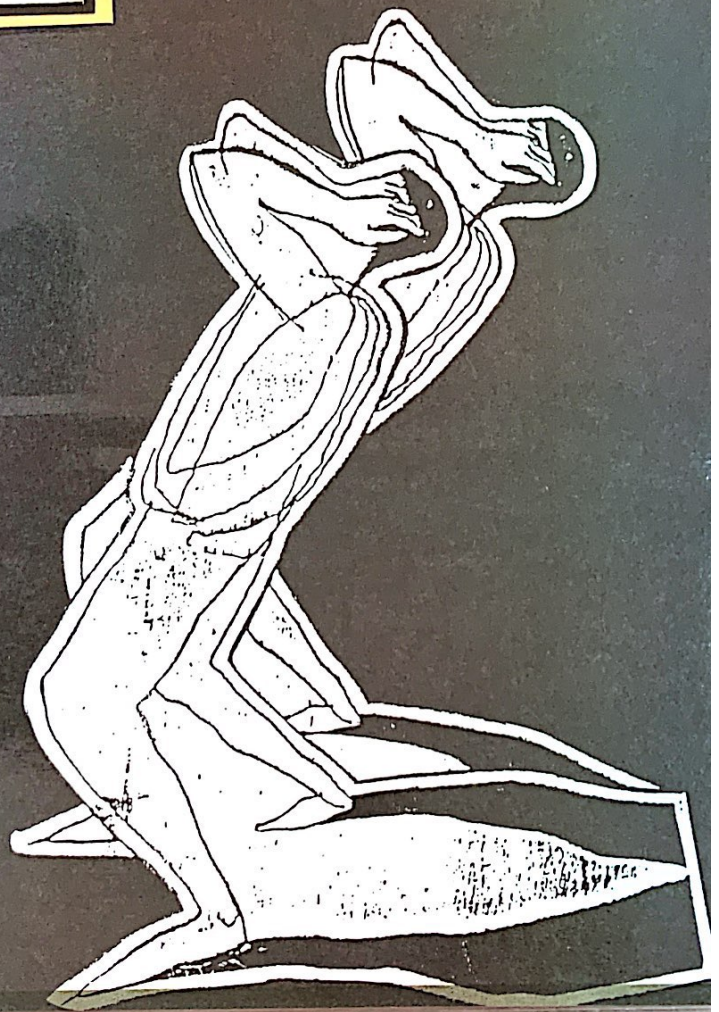
המשפחות, חברים וידידים

בנם של בתיה ונתן. נולד ביאסי שברומניה.
מצעירותו שאף לעלות לארץ-ישראל. הצטרף
לתנועת "דרור" להכשרה חלוצית בניגוד לרצון
הוריו, ובשנת 1946 עלה לארץ באניית המעפילים
"מכס נורדאו" והצטרף לקיבוץ רמת הכובש.
לאחר זמן עזב את הקיבוץ עם אשתו והתיישב
בהרצליה.

דב עבד בעבודות קשות והצטיין באורך רוח
ובאהבת הזולת. לאחר יום עבודה מפרך בשדה או
בבניין היה מקדיש את זמנו הפנוי לענייני
ה"הגנה" ולפעילות ציבורית בקרב העולים
החדשים, בייחוד אלה שהשתייכו למפלגה
"לאחדות העבודה" שבמסגרתה פעל.
עם פרוץ מלחמת השחרור התגייס לצה"ל ונמנה
עם פלוגת הקישון בגליל. נפל בהגנה על המושבה
סג'רה. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות
הצבאי בעפולה.

הניח אחריו אשה בחדשי הריונה האחרונים.
אחרי מותו נולד בנו הנושא את שמו - דב.
כן הניח שלושה אחים (ישראל, דוד ויצחק).

המפקד כותב לזכר נופלי הגדוד בקרב

ביום השני להקמת הצבא של חורבן בחצי סל'ה וטאמז
הקצב עם ככס.

וביום שני לקרב הרב הקפידה, חגז, בפני התלבו קלס
של שאויה שזה עזר במספרו חלש מנוס.
המחנה למחנה זה. הקרבנות למקבץ. אמאיו ואה
אכזר באויה ואחאבא
הנני מצין את הקצב האמיר ואה חגז למחנה
הקצב בקרב
במקרב הקפידה נכב את שוואיו. לנין ואה חגז לקרב
חגז למחנה ואה חגז
ג. חגז.

חגז
18/6
חגז
24

עיר הולדתו של דב ז"ל

יאשי בגרמנית: Jassy; בידיש יאס; בעברית נקראת גם יאסי, יאש)
היא עיר בצפון מזרח רומניה, בירת מחוז יאשי הנמצא באזור
ההיסטורי של מולדובה. אוכלוסיית העיר מונה 320,888 נפש (נכון
לשנת 2002), ואוכלוסייתה כוללת פרווריה מונה כ-450,888 נפש
(נכון לשנת 2006). יאשי היא העיר השנייה בגודלה ברומניה.

תנועה ציונית שבה השתתף דב ז"ל

תנועת דרור הייתה תנועה ציונית-סוציאליסטית שפעלה בגולה. התנועה דגלה בחינוך לערכים לאומיים וסוציאליסטיים, טיפוח תרבות יהודית, לימוד השפה העברית והגשמה חלוצית של עקרונות הציונות.

ב-1917 פרשה סיעה בשם "עת לבנות" מההסתדרות הציונית הרוסית והקימה תנועה בשם "פדרצית דרור" שהתנגדה להלך הרוח של הנהגת העם היהודי סביב הצהרת בלפור, מתוך אמונה כי העצמאות הלאומית היהודית לא תושג על ידי מתן הכשר מצד אומות העולם - אלא על ידי פעולה אקטיבית יהודית-ציונית של עלייה. בין 1917 ל-1922 חתרה "פדרצית דרור" לעצמאות בתוך ההסתדרות הציונית העולמית בלא הצלחה.

והדר
או יכיר אצלך
הם נכונים לך

